

Com es viu amb **divuit** anys

La revista EL TEMPS fa divuit anys, i ho celebrem revisant què significa arribar a la majoria d'edat en el món d'avui. Analitzem quins problemes i quins reptes afecten la generació de joves que va nàixer el 1984.

A més, recordem com era l'actualitat en aquella data. Cosa que, amb el suport del lector, també esperem fer de nou d'aquí divuit anys més.

La nova joventut

Cada generació deia un rastre de la història. Res d'essencial: un tòpic que lliga els qui han nascut alhora en un mateix lloc. Els pares dels joves d'avui seran recordats com a lluitadors per la democràcia, a favor de l'alliberament sexual i en contra de l'autoritat familiar. Tanmateix, no tots ho van fer, i alguns se'n desdiuen.

La primera joventut del segle XXI no té un model social alternatiu. Pot tenir ideals, però no hi ha quòrum per sortir al carrer en una sola direcció. L'antiglobalització tampoc no aconsegueix configurar una alternativa. Malgrat tot, no es podrà dir que sigui una generació escèptica. Però, com que no sumen esforços, no poden esdevenir revolucionaris. Una paradoxa d'aquesta joventut és precisament la seva proclamació d'independència social —una necessitat d'autoafirmació inherent al jove— enfront de la seva dependència del nucli familiar. Tot i que el 35% dels joves de vint-i-cinc a vint-i-nou anys són independents econòmicament, la manca de treball estable no els permet començar a viure sols: el 77% dels joves d'entre quinze i vint-i-nou anys viuen a casa dels pares, segons l'informe "Juventud en Espana 2000". La filosofia de vida és ben clara: el 61% dels joves de 15 a 29 anys defensen que "el futur és tan incert que el millor és viure al dia", segons enquestes del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS).

La incapacitat adquisitiva de gran part de la joventut l'impedeix emancipar-se. El preu de l'habitatge ha augmentat un 700% en els darrers vint anys i gairebé no es fan habitatges de protecció oficial. Els lloguers són altíssims, sobretot a les grans ciutats. Els sous se situen molt per sota de la mitjana europea, per la qual cosa els joves

incessantment han d'endeutar-se.

L'accés al crèdit s'ha popularitzat intensament. Avui dia es demanen préstecs per a qualsevol cosa. El resultat és que el pagament dels terminis a principis de mes obliga a anar ajornant les utopies.

La precarietat laboral ha estat, paradoxalment, una font de nous recursos: un dels més grans invents que deixa la fi de segle pertany al sector dels serveis: les empreses de treball temporal (ETT), esteses internacionalment, són un discret mercat laboral que no fa promeses a llarg termini. Les enquestes deixen ben clar que la situació d'atur és el gran temor personal per als pròxims anys, fins i tot per davant de la manca de diners.

És indubtable, però, que els joves que van dels divuit als trenta anys són els més ben instruïts des de fa generacions. Les feines més desitjades es continuen concentrant, en bona mesura, en professions liberals. I el desenvolupament constant de les noves tecnologies desperta vocacions noves i diverses, perquè la informàtica ha esdevingut l'autèntica segona llengua de la joventut.

Noves tecnologies. La joventut és alhora el gran client, de present i de futur, de les empreses tecnològiques i de les que es basen en la tecnologia. Així, per exemple, els joves han permès que es consolidin els nous suports de la imatge i del so —que, per cert, han evolucionat més radicalment que el cinema i la música—; un client decisiu de la telefonia mòbil és la joventut, que alhora és el grup que més fa servir aquest mitjà per a l'oci —el 86% dels universitaris de l'estat espanyol tenen un aparell—; la creativitat i el negoci dels videojocs s'ha desenvolupat, fins a

Als Països Catalans viuen més de 2,5 milions de joves, amb un nombre similar d'homes i dones. La Unió Europea en suma més de 80 milions. Tots ells afronten una perspectiva amb punts d'inflexió històrics, ja que, entre altres elements, han conquerit les noves tecnologies.

acostar-se a la perfecció virtual, paral·lela a l'exigència dels grans aficionats; i la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), que funciona des dels cursos 1995-1996, ofereix una característica incontestable que la diferencia de la Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED): es tracta d'un ensenyament a distància exclusivament per via Internet, si bé és un recurs pedagògic adreçat també a edats posteriors.

Internet és un dels nous hàbits de consum dels joves actuals, i que els seus germans grans no van ni sospitar. Una quarta part dels usuaris de l'invent a Espanya tenen entre setze i vint anys, segons un informe d'Intelligence Factory, dedicada a l'estudi d'hàbits de consum.

La xarxa és la realització parcial d'una utopia per als joves: l'accés al món dels adults. I és també per a ells un recurs de comunicació directa i (falsament) privada, a través de correus electrònics i xats, generalment gratuïts. Els xats ja són possibles també mitjançant un telèfon

Alguns participants d'Operación triunfo, en un concert d'enguany. Hi ha altres joventuts, però el poder potencia aquesta: té els paràmetres que millor encaixen amb la política lliberal.

Turia

Cultura y Espectacles
de la Comunitat
Valenciana

Miracle, 7 - 2^a
46003 VALÈNCIA
Tels.: 96 391 26 01
96 392 25 80
Fax: 96 391 54 16
Correu electrònic:
carteleraturia@infonegocio.com
actosturia@infonegocio.com
publitoria@infonegocio.com

www.carteleraturia.com

JOAN CELLA / JORDI MOREIRA

Telefons mòbils i preservatius són dos elements que ja formen part essencial de la vida i les relacions de la joventut. Fa divuit anys els mòbils no existien tal i com els coneixem avui, i el consum de preservatius no es va popularitzar entre els menors de vint anys fins que la campanya institucional del "Posa-te'l, posa-li'l", de l'any 1990, va ajudar-los a trencar els tabús que encara pesaven sobre aquests anticonceptius.

mòbil, amb un sistema d'intercanvi de missatges. Les converses a distància en temps real a través de cel·lulars triomfen enguany, amb clients de menys de vint anys com a perfil habitual, segons dades dels dos operadors principals, Telefónica Móviles i Vodafone.

Comunicació. Tota aquesta comunicació a distància, contràriament al que es pensa, no aïlla el gruix dels joves. Molt sovint, les converses per Internet i per mòbil es mantenen amb amics i companys i serveixen per prolongar el contacte quotidià amb unes mateixes persones. A més, el jove és obert al contacte exterior. El temps d'oci es reparteix des de fa dècades en els mateixos ambients: bars i cafeteries (és el cas del 88% de la joventut), seguits —a molta distància— dels cinemes, els teatres i les discoteques. Molt lluny en queden les excursions, l'ús d'instal·lacions esportives i els espectacles esportius. Darrerament, algunes cadenes de gimnasos atrauen gran nombre de joves, que fan de les instal·lacions un

punt de trobada. Caldrà veure si el pas dels anys consolida aquesta tendència. Entre les activitats menys usuals de la gent de quinze a vint-i-nou anys hi ha els concerts (14%) i les màquines de joc (10%), segons enquestes del CIS.

Quant als hàbits de consum, després del transport se situen, per aquest ordre, la compra de discs (en suports diversos), tabac, revistes, periòdics, llibres de lectura, travesses i loteries, anticonceptius, vídeos, jocs d'ordinador i CD-Roms i còmics.

La compra d'anticonceptius no tindria una resposta fàcil en un sondeig si no s'hagués acabat de trencar el tabú per als joves, ara fa pocs anys. Aques-

ta és la primera generació que ho pot dir obertament. La campanya institucional de l'estat del "Posa-te'l, posa-li'l", el 1990, hi va contribuir decisivament. L'any següent, la venda de condoms va augmentar un 21%. Fins aleshores, la publicitat no havia passat d'anunciar tests d'embaràs.

I és que la unió a Europa també ha exigut una convergència moral amb el continent: a mitjan dècada dels vuitanta encara s'estava assimilant la llei del divorci, i avui l'objecte de debat ja és el mateix concepte de família. La nova joventut haurà de posar a prova noves formes de vida, encara en discussió, i que ja no es limiten a les parelles de fet i a les mares solteres, sinó que arriben a les parelles homosexuals amb fills adoptats. Gais i lesbianes ja han començat a guanyar un lloc a la societat, tot i que encara és precari. Si la joventut d'avui acaba beneït en el futur l'adopció per part d'homosexuals haurà aconseguit de veritat l'alliberament sexual pel qual van lluitar els seus pares.

La nova joventut haurà de posar a prova formes de vida encara en discussió

Jordi Fernández